

Anne Grethe Pind lever og ånder for kunsten. Hendes hjem er både galleri og værksted, og kunsten er altid tæt på. Men sådan har det langt fra altid været.

FOTO: CLAUS BOESEN

JEG FANDT EN *ny mening* MED LIVET

Det skulle blive en bundgarnspæl, der for alvor satte gang i 72-årige Anne Grethe Pinds kreative liv. Før da var maleriet en hobby, som hun lidt i det skjulte plejede ved siden af en karriere som ingeniør, virksomhedsejer og bestyrelsesformand.

– Jeg var en efternøler, og min far lagde aldrig rigtig skjul på, at han havde håbet på, at jeg var en dreng. Måske er det derfor, at det maskuline fulgte mig fra fødslen. I hvert

fald blev det i høj grad en mandeverden, jeg bevægede mig i, fortæller Anne Grethe Pind, da vi møder hende i hendes hjem og galleri i Lyngby, nord for København.

Interessen for maleriet har dog altid været med hende. Hun fulgte også med jævne mellemrum forskellige kurser inden for malerkunsten, men det forblev noget, hun holdt for sig selv. Hendes normale hverdagsliv og livet med kunsten var to helt adskilte verdener.

DET BUNDNE MENNESKE

Men en dag gik det ikke længere. Anne Grethe tog orlov fra arbejdet og tilmeldte sig i stedet en etårig uddannelse på Svendborg Kunsthøjskole.

– Dér mærkede jeg stærkt, at jeg skulle skifte retning, men min daværende mand var ikke helt enig. Vi sejlede meget, kap-sejls og alt muligt, og han mente, at jeg fortsat skulle sejle og arbejde med it, fortæller Anne Grethe om perioden, som blev

Jeg tog et billede af pælen, og det udviklede sig til en række malerier, hvor et bundet menneske langsomt frigør sig. Og det gav mig inspiration til at gå hjem og blive skilt.

eksmand. Men det er kunsten, der fylder hele hendes liv.

– Jeg bruger så meget tid på kunsten nu, at der slet ikke ville være plads til en mand i huset. Kunsten har givet mig en hel ny mening med livet. Jeg føler virkelig, at universet har givet mig nogle helt klare tegn på, hvor jeg skulle bevæge mig hen. Dem har jeg fulgt, og nu er jeg fyldt med sådan en livsglæde og taknemmelighed, at det kan være svært at beskrive med ord.

Kunsten er en stor del af Anne Grethes liv. Hendes malerier holder aldrig op med at udvikle sig. Gamle billeder bliver taget frem fra kælderen og ændret på eller måske malet over. Hvert lærred har sit eget liv, og hele Anne Grethes kombinerede hjem og galleri emmer af glæden ved at skabe.

– Selv føler jeg, at jeg taler med mine billeder. Det er mine små børn, som udvikler sig og vokser sig større og dybere med årene.

MALERIERNE ER SOM BØRN

– Jeg har erfaret så meget gennem mit liv. De erfaringer prøver jeg at give videre til

andre gennem mine malerier, og gennem foredrag inspirerer jeg andre til at finde deres livsgnist og få mod til at udfolde den.

Til efteråret begynder hun at holde male workshops, hvor det ikke handler om det tekniske i at male, men at få den spirituelle dimension ind i billederne. Og om hvad man kan få ud af billederne. Stemninger, tegn, gode råd og opfordringer.

– Jeg var 59 år, da jeg sprang ud som kunstmaler, og jeg har aldrig fortrudt det. Pludselig at kunne vise andre den side af mig selv har været saliggørende. Selvfølgelig har der været hårde perioder og hårde valg, men jeg har fået en helt ny mening med livet. For mig er kreativitet opmærksomhed på livet. At være nærværende. Jeg finder min bedste inspiration ved at gå ud i naturen og have øjnene med mig. Det har givet mig en følelse af ro og en følelse af, at der er en mening med alt, hvad der sker os. Det hele hænger sammen nu. ■

Se Anne Grethe Pinds kunstværker på www.galleripind.dk.

skelsættende for hendes videre liv.

– Men mine drømme blev ved med at handle om at gå i land. Når jeg malede, så var det både, der var lagt på land, som kom frem på lærredet. Så det blev mere og mere tydeligt for mig, at jeg måtte sige farvel til sejladsen. Men det var en stor del af mit og min mands liv, så det betød også at vores forhold blev mere og mere kompliceret. Det var en hård proces.

Og så var det, at bundgarnspælen kom ind i Anne Grethes liv:

– Jeg var ude at gå tur, da bundgarnspælen pludselig fangede mine øjne, og jeg tænkte »Wow, det ligner jo et menneske, der er bundet«. Jeg tog et billede af pælen, og det udviklede sig til en række malerier, hvor et bundet menneske langsomt frigør sig. Det gav mig inspiration til at gå hjem og blive skilt.

KUNSTEN FYLDER ALT

I dag bor Anne Grethe alene. Hun er flyttet fra Svendborg til Lyngby for at kunne være mere sammen med børnebørnene, og hun har et fint og venskabeligt forhold til sin

Det var denne bundgarnspæl, der satte skub i Anne Grethe Pinds kreativitet.

